

Kuulda sanud, et ta monni on siit maast ärrajooksnuud, woera ma sees parremat põlwe otsima. Wabhest monni neist sai parremad motted ja tulli taggasi, kui ta isse wägga hästi õppis tundma, et Some maal, sest siina ennamist keik meie poolt pöggenewad (wabhest monni Zerwama ja Ullo tagguse poolt jooksse ka Wennemaale) pehjo pahhem põlli on, leib kassinam ja kalhim, tõ ja waew kängem, maks surem: nendega ollen ma siis jutto ajanud, ja neist kuulda sanud, mildine nende jooks jatte põlwe seal on. Ma ollen kül miimele korral, Jutlustes ni hästi, kui muul ajal rahwaga tõnneledes, neid maenitsend jooksmissie pärrast, agga ma ei olle sest suurt kasso tunnud, sest monni wastas: egga ükski jooksse mi asia kui hädda pärrast, ja hädda pärrast peab kül jooksma! et nemad kül teadsid, mitmed ja mitmed ep olle ühtegi hädda tunnud waid ükspäinis wallatusse ja koerusse pärrast

pärrast ärrajooksnuud. Gest, ükski ei woi sedda salgada, et meie päiwil Wannemad paljo heldemad on, kui ennemuiste, ei lasse rahwast ennam ni kängeste nuhtleda, ja pealegi hea melega abbi tewad neile, kenneel pudo on. Monni wastas: kui nälg kääs on, peab kül jooksma, wannemad ei aina toidust. Agga, ka sedda räkitalse tühjalt. Tõeste, meie päiwil ei lasse kül ükski moisa wannem omma rahwast nälgä surra, waid aitab hea melega, ni hästi wiijaga kai ka Lojustega; agga perremees peab ka isse omma maja eest hoolt kandma ja mitte ärrajoma ehk raiskama, ja Lojusled lassema nälgä surra, mis Wannemad on ainnud. Monni wastas: Meid waewatakse wägga kange tõga, kassin wald, ja paljo tööd, agga ka se wabbandus on tühhine. Ei kedda gi suñnita kuski pool ennam tööd teha, kui ta jouab, ükspäinis laisad wõtwad sedda wabbandamisses. Woib ommei kat